

No desitjaràs la veïna del 5è

La història. Barcelona, avui. César, conserge encarregat d'un immoble de veïns a l'Eixample, està obsessionat per Clara, la veïna del 5è, a qui li veu la vida, sobretot les nits, controlant-la en els més íntims detalls, fins que apareix Marcos, el xicot que la pretén.

La pel·lícula. Jaume Balagueró (Lleida, 1968) és bou sagrat dins el panorama terrorífic català. A Sitges l'han premiat com si s'hagués de morir demà. Llarga vida, Jaume.

A partir del tremebund guió d'Alberto Marini sobre un pocapena envejós i malparit, Balagueró juga a fer-se el Hitchcock laietà. M'ho hauré de fer mirar. Darrerament veig hitchcocks sota cada film. A *Mientras duermes*, els plans de detall d'aixetes, dutxes, somiers, xeringues i altres andròmines casolanes, pul·lulen per la casa de veïnes amb sabor a naftalina segle XIX. Rèmores pijes d'un Jaume Balagueró burgeset? Com sigui, les peripatètiques aventures d'aquest César voyeur (i toqueur!) sonen als *Rec* zombies escala de veïns. Això sí, amb el seny que Guardiola mai no superarà. El 1970, Ramón Fernández dirigia la comèdia costumista *No desearás al vecino del quinto*. Quaranta anys després i en clau psychotriller d'anar per casa, Jaume Balagueró desconcerta amics, coneguts i crítics addictes al registre eclèctic del lleidatà-laietà, il·lustrant el sidral de

personatges d'una peça (llastimosa) que vol inquietar el personal. Que Balagueró hagi permès que sota el cos nu de Marta Etura, bella dorment al llit, indefensa, s'inscriu *Alguien vela por ti*, ens remet al malson polític: dorm tranquil que jo vigilo, que diu qualsevol aspirant a presidir el país. En aquest context, el melodrama psicòtic encara es podria suportar. Enllà del miratge d'un Luis Tosar reclòs sota unes celles que Groucho Marx no caldria que es pintés, la pel·li vo-

Mientras duermes

Director: Jaume Balagueró.
Intèrprets: Luis Tosar,
Marta Etura, Petra
Martínez, Iris Almeida.
Espanya, 2011. 102'. JC
Alpicat, Lauren Lleida.

reja el voraviu de la cursileria elegant.

La imatge. César-Tosar sota el llit de la Clara, rebent els efluvis carnals d'una parella en combat sexual. Eureka!

La frase. "Jo no puc ser feliç", etziba César. ¿Què se'n pot esperar d'un paio sonat, que considera, com el Sartre de *Huis clos*, que l'infern sempre són els altres?

La recomanació. D'infern cinèfil per a fans del Tosar i del Balagueró més acomodaticí ençà La víctima perfecta.